

LATVIJAS REPUBLIKAS MINISTRU KABINETS

02.01.2008

Noteikumi nr. 5

Rīgā

Lauksaimniecības dzīvnieku vispārīgās labturības prasības

(prot. Nr.1 8.§)

Izdoti saskaņā ar
Dzīvnieku aizsardzības likuma
10.panta 1.punktu

1. Noteikumi nosaka vispārīgās labturības prasības lauksaimniecības dzīvnieku (izņemot bezmugurkaulniekus) turēšanai un izmantošanai.

2. Noteikumu izpildi kontrolē Pārtikas un veterinārais dienests.

3. Dzīvniekus tur lauksaimniecības mērķiem, ja pēc to genotipa (organisma iedzimtības faktoru kopuma) vai fenotipa (organisma ārējo un iekšējo struktūru un funkciju vai pazīmju un īpašību kopuma) šāda dzīvnieku turēšana nekaitē to veselībai un labsajūtai.

4. Lauksaimniecības dzīvnieku labturību regulējošajos normatīvajos aktos minētajos gadījumos lauksaimniecības dzīvnieku īpašnieks nodrošina, ka novietnē ir darbinieks, kuram ir kompetentas iestādes izsniegts sertifikāts, kas apliecina tā zināšanas attiecīgās lauksaimniecības dzīvnieku sugas labturības prasībās. Šis darbinieks nodrošina, ka dzīvnieku novietnē nodarbinātās personas tiek apmācītas labturības prasību ievērošanā.

5. Lauksaimniecības dzīvniekus noteiktos laika intervālos baro ar to vecumam, sugai un fizioloģiskajām vajadzībām atbilstošu pilnvērtīgu barību un dzirdina ar svaigu ūdeni. Dzīvnieku barība un ūdens nesatur vielas un priekšmetus, kas dzīvniekam var izraisīt ciešanas vai savainojumus.

6. Lauksaimniecības dzīvnieku novietnes automātisko un mehānisko aprīkojumu pārbauda ne retāk kā reizi dienā un konstatētos bojājumus nekavējoties novērš. Ja tas nav iespējams, nekavējoties veic nepieciešamos pasākumus lauksaimniecības dzīvnieku veselības un labturības nodrošināšanai. Lai novērstu ugunsbīstamības risku un elektrotraumas, novietni apsaimnieko saskaņā ar

normatīvajiem aktiem par ugunsdrošību un elektrodrošību.

7. Lauksaimniecības dzīvniekiem nodrošina to sugai, fizioloģiskajām un etoloģiskajām vajadzībām nepieciešamo fizisko aktivitāti. Ja dzīvnieks ilgstoši vai pastāvīgi ir piesiets vai tā kājas ir sapītas ar valgu, vai tas atrodas būrī, dzīvniekam nodrošina pietiekami daudz vietas kustībām.

8. Nepieļauj lauksaimniecības dzīvnieka turēšanu pastāvīgā tumsā. Ja dzīvnieku tur pastāvīgā mākslīgā apgaismojumā, tam nodrošina nepieciešamo atpūtu no šī apgaismojuma. Ja lauksaimniecības dzīvnieka fizioloģisko un etoloģisko vajadzību nodrošināšanai dabiskais apgaismojums nav pietiekams, nodrošina pienācīgu mākslīgo apgaismojumu.

9. Lauksaimniecības dzīvniekus, kas tiek turēti āra apstākļos, aizsargā no nelabvēlīgiem laikapstākļiem un plēsējiem, kā arī nepieļauj draudus to veselībai un dzīvībai.

10. Novietnes, aplokus, aizgaldus un aprīkojumu izgatavo no materiāliem, kas:

10.1. nekaitē lauksaimniecības dzīvnieka veselībai;

10.2. ir tīrāmi un dezinficējami.

11. Lauksaimniecības dzīvnieku novietņu aprīkojums nedrīkst būt ar asām malām vai izciļņiem, kas varētu dzīvniekus savainot.

12. Lauksaimniecības dzīvnieku barošanas un dzirdināšanas vietas iekārto tā, lai nepieļautu barības un ūdens piesārņojumu un nodrošinātu visu dzīvnieku ērtu piekļūšanu barošanas un dzirdināšanas vietām, novēršot savstarpējās konkurences negatīvo ietekmi.

13. Slimību profilaksei, ārstniecībai vai zootehniskos nolūkos lauksaimniecības dzīvniekiem dod veterinārās zāles. Ja dzīvniekiem ievadītas lietošanas ierobežojumiem pakļautas zāles, tās lieto saskaņā ar normatīvo aktu prasībām par ierobežojumiem zāļu lietošanā dzīvniekiem, kā arī dzīvnieku un dzīvnieku izcelsmes pārtikas produktu aprītē.

14. Lauksaimniecības dzīvnieka īpašnieks dzīvnieka pārbaudes veikšanai jebkurā diennakts laikā nodrošina atbilstošu (pastāvīgu vai pārvietojamu) apgaismojumu.

15. Lauksaimniecības dzīvnieka īpašnieks nodrošina, ka gaisa apmaiņa, ventilācija, putekļu daudzums, temperatūra, relatīvais gaisa mitrums, gāzu koncentrācija un trokšņu intensitāte nekaitē lauksaimniecības dzīvniekam un atbilst dzīvnieka fizioloģiskajām un etoloģiskajām vajadzībām.

16. Novietnes, kas aprīkotas ar mākslīgās ventilācijas iekārtu:

16.1. apgādā ar trauksmes ierīci, kas iekārtas bojājuma laikā brīdina par ventilācijas traucējumiem. Trauksmes ierīci regulāri pārbauda;

16.2. nodrošina ar rezerves ventilāciju, kas garantē pietiekamu gaisa apmaiņu un saglabā dzīvnieka veselību un labsajūtu, ja pamatsistēma ir bojāta.

17. Lauksaimniecības dzīvnieku īpašniekam un turētājam ir šādas tiesības:

17.1. saņemt neatliekamo veterinārmedicīnisko palīdzību, kas nepieciešama lauksaimniecības dzīvniekam;

17.2. saņemt praktizējoša veterinārārsta atzinumu par lauksaimniecības dzīvnieka veselības

stāvokli vai tā nobeigšanās cēloni;

17.3. pieprasīt praktizējoša veterinārārsta rakstisku apliecinājumu par lauksaimniecības dzīvniekam izdarītajām veterinārmedicīniskajām darbībām un to rezultātiem.

18. Lauksaimniecības dzīvnieka īpašnieks nodrošina, lai:

18.1. tiktu ievērotas šo noteikumu prasības;

18.2. ne retāk kā reizi diennaktī tiktu pārbaudīta lauksaimniecības dzīvnieku veselība un turēšanas apstākļu atbilstība lauksaimniecības dzīvnieku labturības prasībām;

18.3. slimais vai savainotais lauksaimniecības dzīvnieks tiktu nošķirts, bet, ja tas nav iespējams, tiktu nodrošināti tā atveseļošanai piemēroti apstākļi;

18.4. tiktu izvākti kūsmēsli atbilstoši novietnē paredzētajai kūsmēsļu izvākšanas tehnoloģijai;

18.5. ne retāk kā reizi diennaktī tiktu izvākti bojātie barības pārpalikumi;

18.6. tiktu veikta uzskaitē par lauksaimniecības dzīvnieka saslimšanas gadījumiem, tā ārstēšanu vai dzīvnieka nāvi. Šo informāciju glabā trīs gadus un pēc pieprasījuma uzrāda Pārtikas un veterinārā dienesta inspektoram;

18.7. lauksaimniecības dzīvnieks netiktu pakļauts sāpēm, ciešanām un iespējai savainoties;

18.8. par lauksaimniecības dzīvnieku rūpētos atbilstošs skaits darbinieku ar attiecīgām prasmēm un profesionālajām iemaņām.

19. Aizliegts pārveidot lauksaimniecības dzīvnieka izskatu, izņemot gadījumus, ja tas ir noteikts dzīvnieku aizsardzības un labturības jomu regulējošajos normatīvajos aktos.

20. Aizliegts izmantot lauksaimniecības dzīvnieku dabisko vai mākslīgo vairošanu vai vairošanas procedūras, kas izraisa vai var izraisīt dzīvniekam sāpes vai savainojumus. Saskaņā ar dzīvnieku aizsardzības un labturības jomu regulējošajiem normatīvajiem aktiem ir atļauts izmantot veidus, kas varētu izraisīt nelielas vai īslaicīgas ciešanas vai savainojumus.

21. Atzīt par spēku zaudējušiem Ministru kabineta 2003.gada 9.septembra noteikumus Nr.511 "Lauksaimniecības dzīvnieku vispārīgās labturības prasības" (Latvijas Vēstnesis, 2003, 125.nr.).

Informatīva atsauce uz Eiropas Savienības direktīvu

Noteikumos iekļautas tiesību normas, kas izriet no Padomes 1998.gada 20.jūlija Direktīvas [98/58/EK](#) par lauksaimniecībā izmantojamo dzīvnieku aizsardzību.

Ministru prezidents

I.Godmanis

Zemkopības ministrs

M.Roze